

Γιατί τέτοια σιωπή για την τουρκική επιθετικότητα;

Το επίσημο πολιτικό προσωπικό επιχειρεί να «εξορκίσει» τις τουρκικές βλέψεις σε Θράκη, Αιγαίο, Κύπρο και Ν.Α. Μεσόγειο μετατρέποντας τη χώρα σε απέραντο Αμερικανο-Νατοϊκό στρατόπεδο. Η επιλογή αυτή δεν έχει περιορίσει στο ελάχιστο τις τουρκικές βλέψεις. Αντίθετα αυξάνει τις πιέσεις για σύναψη διμερούς συμφωνίας με την Άγκυρα ακόμα και σε βάρος κυριαρχικών δικαιωμάτων. Ταυτόχρονα οδηγεί τη χώρα όλο και πιο βαθιά σε μια σύγκρουση με τη Ρωσία που αποτελεί και την κεντρική μέριμνα των αμερικανικών σχεδιασμών που συνυπογράφει η χώρα. Έτσι συστηματικά εμπλεκόμαστε σε μια τεράστια κρίση με την πολιτική ελίτ πρόθυμη να συνυπογράψει «επώδυνες λύσεις» και τον απλό κόσμο απόλυτα απροετοίμαστο για τις επερχόμενες γεωπολιτικές κρίσεις.

Από την πλευρά της η Αριστερά, σε όλες τις εκφάνσεις της, αρνείται να αντιληφθεί τον κίνδυνο που συνιστά η Τουρκία για την ειρήνη και τους λαούς της περιοχής. Προσκολλημένη σε στερεότυπα παλαιότερων εποχών δεν μπορεί να κατανοήσει την οικονομική, γεωπολιτική και στρατιωτική αναβάθμιση της Τουρκίας και τον σχεδιασμό της να μετατραπεί σε δύναμη παγκόσμιας ισχύος.

Η Τουρκία σήμερα δεν απειλεί αποκλειστικά και μόνο την Ελλάδα και την Κύπρο. Αμφισβητώντας τη συνθήκη της Λοζάνης επιχειρεί να επαναχαράξει τα σύνορα σε Μ. Ανατολή και Ν.Α. Μεσόγειο με βάση τα δικά της συμφέροντα. Με τον στρατό της κατέχει τη μισή περίπου Κύπρο και αμφισβητώντας την υπόσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας θέλει να μετατρέψει ολόκληρο το νησί σε ζώνη κυριαρχίας της. Περικυκλώνει με φρεγάτες την Κύπρο, διεξάγει παράνομες

έρευνες και γεωτρήσεις στο νησί απειλώντας με ένοπλη παρέμβαση σε βάρος ακόμα και της TOTAL-ENI που έχουν συμβάσεις με την Κύπρο. Διατηρεί στρατεύματα στο Ιράκ, έχει εισβάλλει δύο φορές στη Συρία και κατέχει παράνομα εδάφη της απειλώντας ευθέως ότι δεν θα αποχωρήσει. Τροφοδοτεί με εντάσεις τον εμφύλιο στη Λιβύη και ετοιμάζεται να στείλει στρατιωτικές δυνάμεις, πέρα από αυτές που ήδη διαθέτει, στο πλευρό του καταρρέοντος καθεστώτος Σάρατζ στη Λιβύη. Διατηρεί στρατιωτικές βάσεις στο Κατάρ, στο Αζερμπαϊτζάν, στη Σομαλία, στο Κόσοβο, στη Βοσνία, χρησιμοποιεί λιμάνια της Αλβανίας εμπλεκόμενη όλο και πιο δυναμικά στις εξελίξεις στη Βαλκανική.

Συνομιλεί ταυτόχρονα με Ρωσία και ΗΠΑ και εκμεταλλευόμενη τη θέση της αποσπά και από τις δύο «δώρα» και παραχωρήσεις αναγορεύοντας τον εαυτό της σε βασικό γεωπολιτικό παράγοντα σε Μ. Ανατολή, Δυτική Ασία και Β. Αφρική. Εκβιάζει ωμά την Ε.Ε. με τις προσφυγικές ροές και

καταφέρνει να κερδίζει σημαντικές οικονομικές και στρατιωτικές συνεργασίες με όλες ανεξαιρέτως τις ισχυρές ευρωπαϊκές χώρες. Παριστάνει τον προστάτη του μουσουλμανικού στοιχείου σε Μ. Ανατολή και Β. Αφρική και αναγορεύεται σε «σύμμαχο» σημαντικών κινήματων της περιοχής. Πίσω από αυτή την ενεργητική στάση κρύβεται η πρόθεση της να μετατραπεί σε παγκόσμια δύναμη μην διστάζοντας να οδηγήσει σε ανάφλεξη ολόκληρη την περιοχή.

Με αυτή την έννοια η Τουρκία μετατρέπεται, μαζί με τις ΗΠΑ και όχι κατ' ανάγκη με συμπληρωματικό ρόλο, σε έναν ακόμα εμπρηστή του πολέμου στην περιοχή. Η ανάδειξή της σε αυτό το ρόλο δεν είναι συγκυριακή αλλά αποτελεί πια γεωπολιτική σταθερά.

Από εκεί απορρέει η ανάγκη μιας σύγχρονης νοσηματοδότησης του αντιιμπεριαλισμού που θα προσανατολίζει τη συνεργασία των λαών της περιοχής που αγωνίζονται για την ειρήνη και την κοινωνική χειραφέτηση.

σε έναν επωφελή για την Άγκυρα διακανονισμό μόνο με την απειλή χρήσης βίας και την εκμετάλλευση των πιέσεων που δέχεται η χώρα από τους δυτικούς «συμμάχους» για ειρηνική επίλυση των διαφορών. Η πολιτική εξευμενισμού και η προθυμία της ελληνικής πολιτικής ελίτ να συμμορφωθεί με τις δυτικές υποδείξεις αποθρασύνουν την Άγκυρα και φέρνουν πιο κοντά μια πολεμική αναμέτρηση, μικρής ή μεγαλύτερης έντασης.

Η Ελλάδα νηρά σιωπούσα και απύουσα

Οι κυβερνητικοί λεονταρισμοί που ακολούθησαν μετά την αιφνιδιαστική επίσκεψη Χαφτάρ στην Αθήνα δεν μπορούν να κρύψουν τη διπλωματική ήττα που συνιστά η μη παρουσία της χώρας στη διάσκεψη του Βερολίνου. Η ήττα μάλιστα γίνεται πιο ηχηρή μετά την άρνηση της Γερμανίας να κάνει αποδεκτό το επίσημο αίτημα συμμετοχής

της ελληνικής κυβέρνησης με το πρόσχημα ότι η Ελλάδα δεν εμπλέκεται στη Λιβυκή κρίση. Παραμένει ακατανόητη η ήπια ελληνική αντίδραση καθώς είναι η μοναδική χώρα της οποίας θίγονται κυριαρχικά δικαιώματα με τη συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης και παρόλα αυτά δεν καλείται στη σύσκεψη. Αποτελεί κακόγουστο αστείο η απειλή για ελληνικό veto μιας και όποια απόφαση της συνδιάσκεψης του Βερολίνου δεν θα τελεί υπό έγκριση από την Ε.Ε. αλλά μια διεθνή συμφωνία που θα ισχύει παρά τις όποιες επιφυλάξεις των Αθηνών. Ο αποκλεισμός της Ελλάδας είναι το φυσικό ακόλουθο μιας πολιτικής οικειοθελούς αποδοχής των υποδείξεων και αντίτιμο της προθυμίας συμμόρφωσης στους Δυτικούς συμμάχους. Η χώρα παραμένει έρμαιο των εξελίξεων αναμένοντας τις αντιδράσεις της Γαλλίας ή των ΗΠΑ έναντι της κοινής πρόθεσης Βερολίνου-Μόσχας να αναβαθμίσουν τον ρόλο τους συντηρώντας την κρίση.

editorial

2020...

Η εφημερίδα *Δρόμος* στα περίπτερα και πάλι, για πρώτη φορά το 2020. Μετά από ένα αναγκαστικό «διάλειμμα» για οικονομικούς λόγους.

Ξεκίνησε σκληρά το 2020... Η στυγνή δολοφονία του στρατηγού Σουλεϊμάνι με υπογραφή ΗΠΑ. Η Αυστραλία στις φλόγες, μια ήπειρος καίγεται ενώ διαφημίζεται η «πράσινη ανάπτυξη». Μια ολόκληρη περιοχή, η Μεσόγειος, στη δίνη του πολέμου και των ανταγωνισμών.

Με αυτά θα ασχολούμαστε όλη την χρονιά. Το τέλος του 2019 σημαδεύτηκε, όμως, κι από μια απώλεια, από τον θάνατο του Θάνου Μικρούτσικου. Η συγκίνηση μεγάλη για πολύ κόσμο. Θυμόμαστε λοιπόν τα λόγια από ένα γνωστό του τραγούδι, «το Ανεμολόγιο» (στίχοι του Κώστα Τριπολίτη, μελοποιημένο το 1992).

Έβγαλε βρώμα η ιστορία ότι ξοφλήσαμε, είμαστε λέει το παρατράγουδο στα ωραία άσματα και επιτέλους σκασμός οι ρήτορες πολύ μιλήσαμε, στο εξής θα παίζουμε σ' αυτό το θίασο μόνο ως φαντάσματα

Κάτω οι σημαίες στις λεωφόρους που παρελάσαμε, άλλαξαν λέει τ' ανεμολόγια και οι ορίζοντες μας κάνουν χάρη που μας ανέχονται και που γελάσαμε, τώρα δημόσια θα έχουν μικρόφωνο μόνο οι γνωρίζοντες

Βγήκαν δελτία και επισήμως ανακοινώθηκε, είμαστε λάθος μες το κεφάλαιο του λάθος λήμματος ο σάπιος κόσμος εκεί που σάπιζε ξανατονώθηκε, κι οι εξεγέρσεις μας είναι εν γένει εκτός του κλίματος

Δήλωσε η τσούλα η ιστορία ότι γεράσαμε, τις εμμονές μας περισυλλέγουνε τα σκουπιδιάρικά όνειρα ξένα ράκη αλλότρια ζητωκραυγάσαμε, και τώρα εισπράττουμε απ' την εξέδρα μας βροχή δεκάρικα

Ξέσκισε η πόρνη η ιστορία αρχαία οράματα, τώρα για σέρβις μας ξαποστέλνει και για χαμόμηλο την παρθενιά της επανορθώσαμε σφιχτά με ράμματα, την κουβαλήσαμε και μας κουβάλησε στον ανεμόμυλο...

Ο *Δρόμος* θα συνεχίσει την κυκλοφορία του το 2020. Θα συμπληρώσει 10 χρόνια παρουσίας ως μια εφημερίδα που μάχεται για μια αναγκαία στροφή της χώρας και του λαού μας σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες. Θα προσπαθήσουμε να κάνουμε καλύτερη την εφημερίδα. Από αυτό το φύλλο ξεκινούν δύο νέες συνεργασίες. Μια νέα στήλη για τα θέματα της Ενέργειας, που θα επιμελείται η Βάννα Σφακιανάκη, και μια σελίδα με σκίτσος και κείμενα του Στάθη.

Ο *Δρόμος* ευχαριστεί βαθύτατα όλους όσους μας στήριξαν οικονομικά σε μια τεράστια δυσκολία που συναντήσαμε. Η στήριξη αυτή μάς συγκινεί και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να την τιμήσουμε. Έστω και λίγο καθυστερημένα, λοιπόν, καλή χρονιά!